

Lieta C-293/23

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 10. maijs

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 13. decembris

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:

ENGIE Deutschland GmbH

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā:

*Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium
für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr*

BUNDESGERICHTSHOF [FEDERĀLĀS AUGSTĀKĀS TIESAS]

LĒMUMS

[..]

Pasludināts:
2022. gada 13. decembrī
[..]

administratīvā lietā enerģētikas jomā

ENGE Deutschland GmbH, [..] Esene [Essen],

pieteicēja un
kasācijas sūdzības iesniedzēja,

[..]

[..]

pret

Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr [Saksijas federālās zemes Ekonomikas, darba lietu un satiksmes ministrijas regulatīvā iestāde], [...] Drēzdene,

atbildētāja kasācijas tiesvedībā,

Citi lietas dalībnieki:

1. *Zwickauer Energieversorgung GmbH*, [...] Cvikava [*Zwickau*],

atbildētāja,

[..]

[..]

2. *Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen* [Federālā elektroenerģijas, gāzes, telekomunikāciju, pasta un dzelzceļa tīklu aģentūra], [...] Bonna

Kartellsenat des Bundesgerichtshofs [Federālās augstākās tiesas Karteļu senāts] 2022. gada 11. oktobra tiesas sēdē [...]

nosprieda:

I. Apturēt tiesvedību.

II. Uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES 2. panta 28. un 29. punkta, 30. panta un nākamo pantu interpretāciju:

Vai Direktīvas 2019/944 2. panta 28. un 29. punkts, 30. pants un nākamie panti nepieļauj tādu noteikumu kā *EnWG (Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung – Energiewirtschaftsgesetz)* [Elektroenerģijas un gāzes apgādes likums] 3. panta 24.a) punktu kopsakarā ar 16) punktu, kas nosaka, ka energoapgādes iekārtas operatoram nav saistoši sadales sistēmas operatoram noteiktie pienākumi, ja tas līdzšinējās sadales sistēmas vietā ierīko un uztur energoiekārtu, lai ar koģenerācijas stacijā saražotu elektroenerģiju apgādātu vairākus daudzdzīvokļu namus ar maksimāli 200 izīrētiem mājokļiem un pārvadītās enerģijas daudzumu līdz 1000 megavatstundām gadā, turklāt energoiekārtas ierīkošanas un ekspluatācijas izmaksas sedz galalietotāji (īrnieki) kā daļu no ikmēneša abonēšanas maksas, kas visiem jāmaksā par piegādāto siltumu, un operators saražoto elektroenerģiju pārdod īrniekiem?

Pamatojums:

- 1 I. Pieteicēja ir elektroenerģijas piegādes uzņēmums. Tā vairākos objektos uztur, tostarp, koģenerācijas iekārtas, lokālus siltumtīklus un energoapgādes iekārtas, ar kurām tā galalietotājus apgādā ar siltumu un elektroenerģiju, turklāt 2019. gadā tā sasniedza apgrozījumu vairāk nekā viena miljarda EUR apmērā. Atbildētāja (turpmāk tekstā – “sadales sistēmas operatore”) uztur elektroenerģijas sadales sistēmu Cvikavā. Pusēm ir domstarpības jautājumā par to, vai atbildētājai ir pienākums savam tīklam pieslēgt divas pieteicējas energoiekārtas kā lietotāju iekārtas atbilstoši *EnWG* 3. panta 24.a) punktam.
- 2 Pieteicēja, pamatojoties uz siltuma piegādes līgumu ar nekustamā īpašuma īpašnieci, *Zwickau Wohnungsbaugenossenschaft eG* (turpmāk tekstā – “mājokļu kooperatīvs”), ar siltumu un karsto ūdeni apgādāja četrus daudzdzīvokļu namus ar 96 mājokļiem, kas atrodas 9000 m² lielā teritorijā (turpmāk tekstā – “Teritorija Nr. 1”), kā arī sešus daudzdzīvokļu namus ar 160 mājokļiem, kas atrodas 25 500 m² lielā teritorijā (turpmāk tekstā – “Teritorija Nr. 2”), attiecīgi izmantojot energocentrāli un tai pieslēgtu lokālu siltumtīklu. Teritorija Nr. 1 un Nr. 2 robežojas viena ar otru; tomēr lokālie siltumtīkli nav savstarpēji savienoti. Visi abās teritorijās esošie daudzdzīvokļu nami bija pieslēgti sadales sistēmas operatores sadales sistēmai.
- 3 2018. gadā pieteicēja plānoja izveidot un uzturēt divas koģenerācijas stacijas ar jaudu 20 kW (Teritorija Nr. 1) un 40 kW (Teritorija Nr. 2) un divas galvaniski izolētas elektrības kabeļu sistēmas [...], pie kurām tagad bija paredzēts pieslēgt galalietotājus (īrnieki). Koģenerācijas stacijās līdztekus siltumam un karstajam ūdenim saražoto elektroenerģiju tā gribēja pārdot daudzdzīvokļu namos dzīvojošajiem īrniekiem, turklāt Teritorijā Nr. 1 prognozējamais pārvadītās enerģijas daudzums ir 288 megavattstundas gadā un Teritorijā Nr. 2 – 480 megavattstundas gadā. Tādēļ tā atbildētājai pieteica tīkla pieslēgumu divām atsevišķām lietotāju iekārtām ar elektroenerģijas galveno pieslēgumu Teritorijā Nr. 1 un Nr. 2 un iesniedza pieteikumu par pieslēgumu tās tīklam, kā arī par nodrošināšanu ar vajadzīgajiem uzskaites punktiem atbilstoši *EnWG* 20. panta 1.d) punktam. Atbildētāja noraidīja pieteikumus, jo tajos norādītās iekārtas neesot lietotāju iekārtas.
- 4 Pieteikumus, kurus pieteicēja iesniedza atbildētājai kasācijas tiesvedībā kā Federālās zemes regulatīvajai iestādei (turpmāk tekstā – “Federālās zemes regulatīvā iestāde”), lūdzot pārbaudīt atbildētājas rīcību un tās pienākumu attiecīgās iekārtas kā lietotāju iekārtas pieslēgt savam tīklam un dot iespēju veikt norēķinus atbilstoši *EnWG* 20. panta 1.d) punktam, Federālās zemes regulatīvā iestāde noraidīja. Apelācijas tiesvedības *Oberlandesgericht* [Federālās zemes Augstākajā tiesā] laikā pieteicēja un mājokļu kooperatīvs 2020. gada 21./27. aprīlī noslēdza jaunu siltuma piegādes līgumu. Saskaņā ar šo līgumu abas koģenerācijas stacijas bija paredzēts izveidot līdz 2020. gada decembrim.
- 5 II. Kasācijas sūdzības izlemšanā nozīme ir Vācijas likuma par elektroenerģijas un gāzes apgādi (turpmāk tekstā – “*EnWG*”) normām, kurās ir noteikts šādi:

EnWG 3. pants

Šajā likumā:

3) elektroenerģijas sadales sistēmu operatori –

fiziskas vai juridiskas personas vai elektroenerģijas piegādes uzņēmuma organizatoriskās vienības bez neatkarīga juridiskā statusa, kas veic elektroenerģijas sadales funkcijas un ir atbildīgas par sadales sistēmas darbību, uzturēšanas nodrošināšanu un – vajadzības gadījumā – par sadales sistēmas attīstību noteiktā teritorijā un – attiecīgā gadījumā – par tās starpsavienošānu ar citām sistēmām;

15) energoiekārtas –

iekārtas enerģijas ražošanai, uzkrāšanai, pārvadei vai sadalei, ja tās nav paredzētas tikai signālu pārraidīšanai, ieskaitot galalietotāju sadales iekārtas [..];

16) enerģijas apgādes tīkli –

elektroenerģijas vai gāzes piegādes sistēma, kas norit vienā vai vairākos sprieguma līmeņos vai spiediena pakāpēs, izņemot lietotāju iekārtas 24.a) punkta izpratnē [..];

18) elektroenerģijas piegādes uzņēmumi –

fiziskas vai juridiskas personas, kas piegādā enerģiju citiem, nodrošina enerģijas apgādes tīkla darbību vai kurām kā enerģijas apgādes tīkla īpašniecēm ir tiesības rīkoties ar to; lietotāju iekārtas, tostarp, tādas, kas nodrošina uzņēmuma paša vajadzības, ekspluatācija nepadara operatoru par elektroenerģijas piegādes uzņēmumu;

24.a) lietotāju iekārtas –

energoapgādes iekārtas:

- a) kas atrodas ģeogrāfiski saistītā teritorijā,
- b) kas ir savienotas ar enerģijas apgādes tīklu vai ražošanas iekārtu,
- c) kam nav nozīmes, nodrošinot efektīvu un neizkropļotu konkurenci apgādē ar elektroenerģiju un gāzi, un
- d) kas nediskriminējoši un bez atlīdzības tiek nodotas ikvienas personas rīcībā, lai pārvades ceļā, neatkarīgi no enerģijas piegādātāja izvēles, veiktu piegādi pieslēgtiem galalietotājiem;

EnWG 20. panta 1.d) punkts [..]:

Enerģijas apgādes tīkla operatoram, kuram ir pieslēgta lietotāju iekārta [...], ir jānodrošina uzskaites punkts, lai uzskaitītu elektroenerģijas daudzumu, ko lietotāju iekārta ir paņēmusi no vispārējās apgādes sistēmas un ko tā ir ievadījusi šajā sistēmā (summas skaitītājs), kā arī visi vajadzīgie uzskaites punkti, lai apakšskaitītājiem lietotāju iekārtas ietvaros nodrošinātu piekļuvi sistēmai pārvades ceļā (aprēķina veikšanai būtiski apakšskaitītāji). Ja piegādi galalietotājiem veic trešās personas, skaitītāja rādījumu pārrēķinu vajadzīgajā apmērā veic, izmantojot apakšskaitītājus. [...]

- 6 III. Tas, vai kasācijas sūdzība var tikt apmierināta, ir atkarīgs no prejudiciālā jautājuma. Tādēļ pirms nolēmuma pieņemšanas tiesvedība ir jāaptur un atbilstoši LESD 267. panta pirmās daļas b) punktam un trešajai daļai ir jāsaņem Eiropas Savienības Tiesas prejudiciāls nolēmums.
- 7 1. Apelācijas tiesa noliedza lietotāju iekārtu esamību, jo pirmā un otrā iekārta neesot nenozīmīgas, lai nodrošinātu efektīvu un neizkropļotu konkurenci apgādē ar elektroenerģiju un gāzi *EnWG* 3. panta 24.a) punkta c) apakšpunkta izpratnē. Siltuma piegādes līgums kā kopīgs ietvars sasaistot Teritoriju Nr. 1 un Nr. 2 vienotā struktūrā ar 10 daudzdzīvokļu namiem, gandrīz 30 000 m² lielu teritoriju un vairāk nekā 300 pieslēgtiem mājokļiem, turklāt pieteicēja attiecībā pret īrniekiem darbojoties kā pirmās un otrās iekārtas operatore un vienlaicīgi arī kā elektroenerģijas piegādātāja.
- 8 2. Par šo nolēmumu iesniegtā kasācijas sūdzība var tikt apmierināta, ja pirmā un otrā iekārta atbilstoši *EnWG* 3. panta 24.a) punktam ir klasificējamas kā lietotāju iekārtas. Senāta ieskatā uz to ir jāatbild apstiprinoši, pamatojoties uz konstatētajiem faktiem.
- 9 a) *EnWG* 3. panta 24.a) punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumi ir izpildīti. Pirmā un otrā iekārta atrodas, attiecīgi, ģeogrāfiski saistītā teritorijā (skat. *BGH*, 2019. gada 12. novembra nolēmums, *EnVR* 66/18, WM 2020, 901. lpp., 22. punkts, *Netze BW*) un tās ir savienotas ar enerģijas apgādes tīklu un ražošanas iekārtu. Neskatoties uz *EnWG* 3. panta 24.a) punkta b) apakšpunkta formulējumu (“vai”), tas neizvirza prasību par savienojuma tikai ar enerģijas apgādes tīklu vai tikai ar ražošanas iekārtas esamību. Attiecīgais tiesiskais regulējums tikai atspoguļo to, ka savienojums ar ražošanas iekārtu, kam nav savienojuma ar enerģijas apgādes tīklu (“izolētie risinājumi”), ir pietiekams (skat. *Gesetz zur Neuregelung energiewirtschaftsrechtlicher Vorschriften* [Enerģijas tirgu reglamentējošo noteikumu pārskatīšanas likums] 2011. gada 6. jūnija projektu, *BT-Drucks.* 17/6072, 51. lpp.).
- 10 b) Tāpat iekārtas atbilstoši *EnWG* 3. panta 24.a) punkta d) apakšpunktam nediskriminējoši un bez atlīdzības tiek nodotas ikvienas personas rīcībā, lai pārvades ceļā, neatkarīgi no enerģijas piegādātāja izvēles, veiktu piegādi pieslēgtiem galalietotājiem.

- 11 aa) Atbilstīgi patēriņam noteikta maksa par lietotāju iekārtas izmantošanu ir pretrunā bezmaksas principam. Tas attiecas uz jebkādu maksas veidu, ko nosaka pēc pārvadītās enerģijas daudzuma (*OLG Frankfurt, EnWZ 2018, 182. lpp., 40. punkts [..]* [bibliogrāfiskas atsauces]). Tādējādi likuma mērķis ir lietotāju iekārtu gadījumā tiesisko regulējumu, kas dabiski izveidojušos monopolu gadījumā ir vajadzīgs arī cenu noteikšanas kontekstā, neizmantojot tikai tad, ja *a priori* nepastāv risks, ka lietotāju iekārtas izmaksas tiks iekasētas atkarībā no izmantošanas. Šāds risks pastāv arī tad, ja lietotāju iekārtas operators pats darbojas kā enerģijas piegādātājs (*BGH, 2022. gada 25. janvāra nolēmums, EnVR 20/18, ZNER 2022, 258. lpp., 20. punkts un tajā minētā judikatūra*).
- 12 bb) Pieteicēja neiekasē maksu, kas noteikta atbilstīgi patēriņam. Tā par visiem pakalpojumiem, kas saskaņā ar siltuma piegādes līgumu ir vajadzīgi, ieskaitot visas no patēriņa neatkarīgās izmaksas, kā, tostarp, izmaksas par koģenerācijas staciju un energoiekārtu ierīkošanu un ekspluatāciju no publiskās sadales sistēmas piegādes vietas līdz piegādei īrniekiem un par datu apmaiņas procesa nodrošināšanu, tostarp, ar sadales sistēmas operatoru saskaņā ar siltuma piegādes līgumu (2. panta 1) punkts, 5. pants, 7. pielikums – īrnieku elektroenerģija) saņem vienotu, no patēriņa neatkarīgu ikmēneša abonēšanas maksu. Abonēšanas maksu mājokļu kooperatīvs iekasē no galalietotājiem atbilstoši apdzīvojamai platībai.
- 13 cc) Pamatojoties uz iepriekš minētajiem faktiem, pieteicējai nav jāizklāsta un jāpierāda, ka elektroenerģijas cenā, ko tā piedāvā galalietotājiem, nav ietverta maksa par iekārtas izmantošanu. Bezmaksas kritērija jēga un mērķis ir izpildīti. Tiesiskā regulējuma mērķis jau atbilstoši tā skaidrajam formulējumam ir (tikai) nodrošināt, ka piegāde galalietotājiem notiek bez maksas un nediskriminējoši. Tā tas ir šajā gadījumā. Attieksme pret visiem elektroenerģijas piegādātājiem, ieskaitot pieteicēju, ir vienāda, jo viņi iekārtu izmanto bez maksas. Visiem energoiekārtām pieslēgtiem galalietotājiem vienādā mērā un neatkarīgi no elektroenerģijas piegādātāja izvēles un patērētās elektroenerģijas daudzuma ir jāsedz izmaksas. Nekas neliecina par pārmērīgi augstu lietošanas maksu, kas būtu atkarīga no tīkla izmantošanas. Var palikt nenoskaidrots tas, vai ar iekārtas ierīkošanu un ekspluatāciju saistīto izmaksu attiecināšana uz īrniekiem ir pieļaujama saskaņā ar Vācijā spēkā esošajām normām par pamatdarbības izdevumu attiecināšanu [..]. Atbilstoši *EnWG 3. panta 24.a) punkta d) apakšpunktam* tam nav nozīmes bezmaksas principa kontekstā. Katrā ziņā varbūtēja pamatdarbības izdevumu attiecināšanas nepieņemamība, par ko galalietotājiem un īrniekiem būtu jāceļ prasība pret mājokļu kooperatīvu, ņemot vērā iepriekš minētos principus, nevarētu nozīmēt, ka būtu jānoraida *EnWG 3. panta 24.a) punkta d) apakšpunktā* ietvertā bezmaksas kritērija esamība.
- 14 c) Saskaņā ar *EnWG 3. panta 24.a) punkta c) apakšpunktu* pirmajai un otrajai iekārtai nav nozīmes, nodrošinot efektīvu un neizkropļotu konkurenci apgādē ar elektroenerģiju un gāzi.
- 15 aa) Energoiekārta ir konkurencei nenožīmīga, ja tā ne tehniski, ne ekonomiski, ne piegādes ziņā nesasniedz apmēru, kas var ietekmēt konkurenci piegādes jomā un

ar tiesisko regulējumu noteikto sistēmas operatora situāciju. Šajā ziņā galvenā nozīme ir iekārtas lielumam (*BGH*, 2019. gada 12. novembra nolēmums, *EnVR* 65/18, WM 2020, 897. lpp., 31. un 32. punkts, *Gewoba*). Iekārtu sistemātiski vairs neuzskata par lietotāju iekārtu, ja tai ir pieslēgti vairāki simti galalietotāju, tā apgādā teritoriju, kas būtiski pārsniedz 10 000 m², tai ir pieslēgti vairāki nami un paredzamais pārvadītās enerģijas daudzums gadā būtiski pārsniedz 1000 megavatstundas. Turpretim, ja energoiekārtas lielums vairākos no šiem punktiem ir mazāks par minētajiem rādītājiem, tā sistemātiski ir lietotāju iekārta. Šajā sakarā tiesai, kura izskata lietu, tomēr arī konkrētajā gadījumā ir jālemj, vai arī pēc visaptveroša vērtējuma, it īpaši, ņemot vērā pārējos apstākļus, iekārta vairs nav uzskatāma par konkurencei nenozīmīgu (*BGH*, turpat, 32. punkts, *Gewoba*).

- 16 bb) Atbilstoši šiem principiem pirmā un otrā iekārta ir konkurencei nenozīmīgas iekārtas. Pirmā iekārta trijos punktos uzrāda zemākus rādītājus par iepriekš minētajiem un otrā iekārta zemākus rādītājus uzrāda divos punktos.
- 17 (1) Apelācijas tiesa savā visaptverošajā vērtējumā nepamatoti ir aplūkojusi abas iekārtas kopā. Tā kā tās galvaniski ir nošķirtas, tās ir divas atsevišķas iekārtas, attiecībā uz kurām *EnWG* 3. panta 24.a) punkta nosacījumi ir jāizvērtē atsevišķi. Likuma pamatojums, atbilstoši kuram, piemēram, ir jāņem vērā lielāka daudzuma vēl citu pieslēgtu lietotāju iekārtu esamība (*BT-Drucks.* 17/6072, 51. lpp.; skat. *BGH*, turpat, 28. punkts, *Gewoba*), attiecas tikai uz strīdīgai energoiekārtai pieslēgtām citām lietotāju iekārtām (un nevis uz esošai sadales sistēmai pieslēgtām citām lietotāju iekārtām [bibliogrāfiskas atsauces] [...]).
- 18 (2) Ja visaptverošajā vērtējumā, kas vajadzīgs konkurences kritērija kontekstā, ņem vērā tikai attiecīgi aplūkoto iekārtu, vērtējuma rezultāts ir tāds, ka pirmā un otrā iekārta ir konkurencei nenozīmīgas iekārtas. Senāts gan līdz šim vēl nav lēmis, vai arī iekārta, kas – kā izskatāmajā lietā aplūkojamā otrā iekārta – divos punktos uzrāda zemākus rādītājus, sistemātiski ir uzskatāma par lietotāju iekārtu. Tomēr uz šo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši. Šādā gadījumā sistemātiski nav konstatējams konkurencei būtisks lielums [...]. Ievērojot katrai iekārtai pieslēgto galalietotāju nelielo skaitu, pat ņemot vērā faktu, ka pieteicēja attiecībā pret galalietotājiem darbojas kā lietotāju iekārtas operatore un vienlaicīgi arī kā elektroenerģijas piegādātāja, nav sagaidāms, ka radītā ietekme uz atbildētājas konkurences situāciju un konkurenci piegādes jomā būs nozīmīga.
- 19 3. *EnWG* 3. panta 24.a) punkts iepriekš minētajā interpretācijā, uz ko Senātam ir jābalstās, ņemot vērā attiecīgā tiesiskā regulējuma formulējumu, jēgu un mērķi, kā arī likuma sagatavošanas dokumentus, un kuru atbilstoši tiesas sēdē izteiktajiem apsvērumiem par pareizu uzskata arī *Bundesnetzagentur* kā valsts regulatīvā iestāde, tomēr nav saderīgs ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) 2. panta 28. un 29. punktu, kā arī 30. pantu un nākamajiem pantiem (turpmāk tekstā – “Direktīva 2019/944”), ja pirmā un otrā iekārta ir sadales sistēmas elements Direktīvas 2019/944 2. panta 28. un 29. punkta izpratnē. Tas tādēļ, ka saskaņā ar *EnWG* 3. panta 16) punktu

lietotāju iekārtas nav enerģijas apgādes tīkla elementi. Lietotāju iekārtu operatori nav sadales sistēmas operatori atbilstoši *EnWG* 3. panta 3. punktam un tādēļ tiem nav piemērojams tiesiskais regulējums, kas paredzēts *EnWG* 11. un nākamajos pantos. Vietā, kur lietotāju iekārta ir pieslēgta enerģijas apgādes tīklam, beidzas regulētais tīkls un sākas neregulētā lietotāju iekārta (skat. *BT-Drucks*. 17/6072, 51. lpp.). Eiropas Savienības Tiesa līdz šim vēl nav vērtējusi sadales sistēmas jēdzienu saistībā ar jautājumu, vai tas aptver arī lietotāju iekārtas *EnWG* 3. panta 24.a) punkta izpratnē. Šis jautājums arī nav tāds, kas nerada šaubas.

- 20 a) Saskaņā ar 2. panta 28. punktu sadale ir elektroenerģijas transportēšana augsta sprieguma, vidēja sprieguma un zema sprieguma sadales sistēmās nolūkā to piegādāt lietotājiem, bet neietver piegādi. Piegāde ir elektroenerģijas pārdošana, tostarp tālākpārdošana, lietotājiem (Direktīvas 2019/944 2. panta 12.)punkts). Turklāt noteiktas pārvades vai sadales sistēmas nav jānošķir no direktīvas tvēruma to lieluma vai elektroenerģijas patēriņa dēļ (Tiesa, spriedums, 2008. gada 22. maijs, C-439/06, *EuZW* 2008, 406. lpp. 49. punkts, *citiworks AG u.c.* attiecībā uz Direktīvu 2003/54/EK). Nav precizēts, kādas struktūras veido sadales sistēmu un atbilstoši kādiem kritērijiem tas ir nosakāms. Skaidrs šķiet tas, ka izīrētāja uzturētas mājas sadales iekārtas attiecīgās ēkas iekšpusē, neatkarīgi no to lieluma, nav sadales sistēmas [bibliogrāfiskas atsauces][..]. Tas attiecas arī uz dzīvokļu īpašnieku kooperatīva īpašumā esošu energoapgādes iekārtu, kas juridiski apgādā 20 viengimenes mājas, kas atrodas uz viena zemes gabala (skat. *BGH, WM* 2020, 901. lpp., 22. punkts, *Netze BW*). Tomēr, ņemot vērā izskatāmajā lietā vērtējamās pirmās un otrās iekārtas lielumu un faktu, ka pieteicēja attiecībā pret īrniekiem darbojas gan kā īpašniece un iekārtu operatore, gan arī kā elektroenerģijas piegādātāja [bibliogrāfiskas atsauces] [..], nevar pilnīgi nešaubīgi uzskatīt, ka attiecīgās iekārtas nav sadales sistēmas elementi Direktīvas 2019/944 2. panta 28. un 29. punkta, kā arī 30. panta un nākamajiem pantu izpratnē.
- 21 b) Pieslēdzot pirmo un otro iekārtu kā lietotāju iekārtas sadales sistēmai, tiek skarti Direktīvas 2019/944 1. panta pirmajā un otrajā daļā izvirzītie mērķi izveidot integrētus, elastīgus, taisnīgus un pārredzamus elektroenerģijas tirgus, kuros valda konkurence, kā arī nodrošināt samaksājamas, pārredzamas enerģijas cenas un izmaksas patērētājiem, augsta līmeņa piegādes drošību un gludu pāreju uz ilgtspējīgu mazoglekļa energosistēmu. Tam gan nav nozīmes individuālas iekārtas aspektā, kura, kā iepriekš izklāstīts, attiecīgi ir jāaplūko atsevišķi. Tomēr, jo vairāk līdzīga veida un lieluma energoiekārtas kā lietotāju iekārtas tiek pieslēgtas sadales sistēmai, jo nozīmīgāka ir to radītā varbūtējā ietekme uz minētajiem mērķiem, kas var būt daļēji negatīva un – kā pamatoti norāda pieteicēja – daļēji pozitīva.
- 22 aa) Ar decentralizētām ražošanas iekārtām saistītas energoapgādes iekārtas, tādas kā pirmā un otrā iekārta, gan var atvieglot pāreju uz ilgtspējīgu mazoglekļa energosistēmu [bibliogrāfiska atsauce][..]. Tomēr, sadales sistēmai pieslēdzot lielu skaitu līdzīga lietotāju iekārtas, tīkla ekspluatācija vispārēji kļūst dārgāka un mazāk efektīva. Arvien mazāk galalietotāju sedz tīkla kopējās izmaksas. Tas tādēļ, ka par elektroenerģiju, ko saražo decentralizēta ražošanas iekārta un patērē tajā

pieslēgtā lietotāju iekārtā, saskaņā ar *EnWG* 20. pantu un nākamajiem pantiem nav jāmaksā tīkla maksa, savukārt sadales sistēmas operatoram ir jāuztur pietiekama tīkla jauda, lai gadījumā, ja decentralizētās ražošanas iekārtas nedarbojas, nodrošinātu piegādi (skat. *BGH*, 2005. gada 28. jūnija nolēmums, KVR 27/04, BGHZ 163, 296. lpp. [*juris*, 48. punkts]; [bibliogrāfiskas atsauces] [..]). Tādēļ, arī ņemot vērā Direktīvas 2019/944 15. panta 2. punkta e) apakšpunktu un 16. panta 1. punkta e) apakšpunktu, atbilstoši kuriem ir jānodrošina, ka (pat) aktīvie lietotāji un iedzīvotāju energokopienas pienācīgi un līdzsvaroti piedalās sistēmas vispārējo izmaksu sadalē, rodas šaubas, vai pirmā un otrā iekārta var tikt atdalītas no sadales sistēmas.

- 23 bb) Fakts, ka izmaksas par pirmās un otrās iekārtas ierīkošanu, ekspluatāciju un uzturēšanas nodrošināšanu, pamatojoties uz siltuma piegādes līgumu, sedz mājokļu kooperatīvs (un galu galā – galalietotāji un īrnieki), rada konkurences izkropļojumus attiecībā starp pieteicēju un pārējiem elektroenerģijas piegādātājiem. Pieteicējam nav jāsedz nedz izmaksas par energoapgādes iekārtām, nedz tai ir jāmaksā tīkla maksa [..]. Tādēļ, jo vairāk līdzīga veida un lieluma iekārtu pieteicēja ekspluatē, jo lielāka ietekme uz konkurenci ir sagaidāma.

cc) Turklāt arī attiecībā uz galalietotājiem pastāv sistēmisks interešu konflikts, jo pieteicēja attiecībā uz viņiem darbojas gan kā lietotāju iekārtas īpašniece un operatore, gan kā elektroenerģijas piegādātāja. Kā elektroenerģijas piegādātāja tā ir ieinteresēta panākt iespējami augstākas elektroenerģijas cenas. Šīs intereses apdraudētu pārskatāma tās iekasētās maksas par pirmās un otrās iekārtas ierīkošanu, ekspluatāciju un uzturēšanas nodrošināšanu atspoguļošana. Tādēļ šobrīd siltuma piegādes līgumā panāktās vienošanās rezultātā izmantošanas maksa nav atsevišķi norādīta. Līdz ar to īrniekiem nav iespējams noteikt kopējo maksu par iegādāto elektroenerģiju.

Zemākā instance:

OLG Dresden [Federālās zemes Augstākā tiesa Drēzdenē], spriedums, 2020. gada 16. septembris – Kart 9/19 –